

TIDNING
FÖR
KAMRATFÖRENINGEN
S.S. 1940.

N:r 2.
Årg. 1.

Redaktör och ansvarig utgivare:
16 Svensson
Övriga medarbetare:
54 Pettersson och 71 Gardelin.

Julafton
1940.

J U L.

Nu är det jul än en gång. Hur minnes vi icke förra julen då vi gick i kronans kläder och kanske kände oss allt annat än tillfredsställda med att tillbringa julen i det militära men allting gick och nu har vi en ny jul i mera trivsamma omgivningar få vi hoppas. Ett år har gått och nu har vi bara sluttet kvar på 1940. Kanske vi ligger inne nästa år igen, vem vet vad som kan hända i denna tid.

Men vi som har vuxit ifrån barnårens jular kanske ibland ägnar dem en tanke av vemod. Tänk, då vad allt var stort och underbart, julen med dess fröjder. För den som var på landet ter sig julen helt annorlunda än för stadsbon. Att få följa far i skogen och hugga julgran det var ju något av en stor upplevelse. Att få gå i den snötyngda skogen vid fars sida och leta efter en gran, fin och med jämna grenar skulle den naturligtvis vara, det var en sak som man aldrig försummade.

Och julafton i syskonens krets med julklappar och julgröt. Vilken spänning och vilka tindrande barnögon.

Och julottan på juldagsmorgonen med tar och bjällror och gnistrande snö i psalmsången i kyrkan vid ljuskronornas flammande sken. Ja det var då det. Nu hava åren svurnit och vi ha blivit män i samhället. Men aldrig skall vi väl glömma vår barndoms jul. Må vi alltid minnas den med vördnad.

J U L A F T O N.

Nu är det jul i slott och koja, fjärran ifrån världens brand. Nu kölden slagit har sin boja kring Sveriges fria, starka land.

En julafton vid hemmets lugna härd är bland det bästa vi kan få i livet, den är mer än guld och silver värd, det är icke alla människorna givet.

Och juleljusen klara glimmar, nu tindrar barnögat glatt, vi vid julegröten rimmar och utanför är stilla helig natt.

All jordens oro och elände viker - det är jul och då skall människorna enas, då ej man sina vänner sviker vid högtid stor man bör försonas.

Då samlas vi hos våra kära hos far och mor och bästa vänner, hos den som står oss nära - för dem vi vänskap känner.

Så firas julen i Sveriges fria stat - i andra länder gå krigets åskor höga det är rop på pengar och på mat men att klaga över nöden batar föga.

Men här i Sverige är ännu fred, vi firar julen i stilla lugn och ro enligt gammal fordomtida sed bland vänner och bekanta där vi bo.

GLÄNSANDE SIGNALISTFEST PÅ STADS-
HOTELLET.

Kapten Källström hedersgäst.
Kamratförening bildad.

Signalistfesten på Stadshotellet den 29 september blev en succé utan föregående like. Tack vare de utmärkta arrangemangen var stämningen hela tiden på höjdpunkten. Kvällens clou var väl när kapten Källström kom och hedrade festen med sin närvaro. Han är värd en eloge härför. Det hade säkerligen inte vilken kampanichef som helst gjort vad han gjorde den kvällen.

Vid sextiden gjordes en gemensam attack mot smörgåsbordets delikatesser varvid alla läto sig väl smaka. Efter en del uppläsningar av 16 Svensson höjdes stämningen upp till den nivå den sedan höll tämligen konstant hela kvällen med undantag då det blev överslag. Och man torde med en humoristisk glimt i ögat kunna säga att stämningen var över lag på överslag. För att alla signalister skulle hitta till rätt tallrik var visitkort utplacerade med text som angav vederbörandes namn och titel, vilket alltsammans gick i den skrattretande stilen. Men nu vända vi oss till den delen av festen som blev själva kärnan i det hela och vars fortsättning kommer att bli något av det starka gedigna kamratskap vilket i årtal skall bli bestående. Härmed menas bildandet av kamratföreningen "Signalkompagniets Signalister 1940". Till ordf. valdes 16 Svensson, sekr. 50 Ekman, skattnästare 95 Englund samt 108 Andersson (Stura Andas), styrelseledamot utan portfölj. Till förste hedersledamoten invaldes kampanichefen. Da capo.

Som ordförandeklubba skulle i framtiden användas en övningshandgranat. Ett kurisöst och dekorativt förslag värd en honnör.

Föreningen blev alltså startad och

medlemsupprop har säkerligen alla signalister mottagit.

Denna tanke kommer att växa sig stor och fortsättningen genom åren kommer säkert att fira sina triumfer och visa att signalisterna kunna hålla ihop såväl i det militära som det civila.

Man kom överens om att träffas sista söndagen i september varje år. Må ingen signalist försaka den sammankomsten.

Ett stort inslag i festligheterna var Ekmans Gotlandsfilm, en färgfilm som man samnerligen inte får se för ofta. En programpunkt för signalister i feststämning anordnade av en signalist. För detta arbete med filmen och vad där till hör, är Ekman värd ett ärligt tack. Klockan 19.00 var det dagsnyheter, men utsändningen var från Visby kringkastningsstation. Utsändningen var på ett finurligt sätt anordnad av 65 Loréhn och 97 Andersson, den sistnämnde bärande smeknamnet "Den levande elektronen", vadan man kan anta att allt var rätt kopplat.

Och kvällen förflöt i en angenäm sammankomst som nu är ett minne blott - men vilket minne. Men festens storhet finns bevarad i de kort som på ett perfect sätt togos av "Fiffe" Westerberg och vilkas utseende visa att det är ett arbete av en fackman. Välkommen igen "Fiffe".

Och till slut när klockan hunnit över tolv gick vi hemåt med ett mönstergillt uppträdande, värdiga signalister. Och man somnade in med en tanke att exerciskamrater det är kamrater i vätt och torrt även om nu signalisterna i mobiliseringen 1939 - 1940 kan kallas en mycket utvald samling ifråga om sammanhållning som säkert inte har sin like på många ställen.

På återseende.

FRÅN REDAKTIONENS SYNVIKEL.

Vi presentera här det andra numret av tidningen "Åtskillnad". Men vad är då det första numret då, undrar kanske något ljushuvud. Javisst det är så rätt, den första tidningen har vi ju bara sett i ett exemplar, nämligen det till festen den 29 september. Men det kommer det också, innan januari månads utgång 1941 skall samtliga medlemmar i föreningen ha undfått en del läslig spis i form av det första numret av signalistorganet "Åtskillnad". Detta betygas på signalistiskt heder och samvete av 16 Svensson och 54 Pettersson. Räcker det och kan kommentarer anses överflödiga. Red. hoppas det. Tidningens innehåll kommer i fortsättningen att variera mellan det allvarliga och humoristiska och givetvis intressera sig för det en signalist kan ha intresse av att vete. Är det någon som vill ha någonting infört så är det bara att skriva eller säga till red. vid något lämpligt tillfälle. Vi skall försöka att ordna allt till det bästa. Någon viss tidpunkt när tidningen nr 3 kommer, kan vi dock inte bestämma, det blir nog när tiden det medger och humöret är prima och inspirationen infinner sig. Beträffande det sistnämnda så infinner den sig ju inte jämt, om än tilldelningen på år 1940 har varit ganska riklig. Men det finns plats för överaskningar. Vi se dock tiden an med tillförsikt och glömma aldrig de mål vi föresatt oss vid starten; Att sammansvetsa signalisterna i en förening som aldrig skall gå isär och med tiden visa en sammanhållning som vi kanske inte själva trott oss kapabla om. Alltså: fortsättning följer.

Klart slut!

SIGNALIST!

Har du betalt din årsavgift till föreningen.

Skattmästaren.

SMÅTT OCH GOTT.

Ett kåseri om vad sig i världen tilldragit haver under de senaste månaderna.

Kära läsare! Ni tänkte nog när Ni läste det ovanstående att nu tog jag munnen för full, men så var ingalunda fallet även om jag kommer att hoppa från det ena till det andra, och Ni som läser, ja Ni får väl hoppa med. Men vad skall man göra när man skall ha spaltfyllnad och man bara har en halv kaffe och en "brod-way" att få upp "trycket" med.

Men då får man ta fram sin värsta "sisu" och ge sig både den och den på att det skall gå.

Utryckningen försiggick för de flesta, någorlunda smärtfritt i sept. och vi återgick gill det civila livet med litet vemod i simmet och så småningom blev allesammans av oss den lille kugge i samhället vi varit förut, eller åtminstone försökt att vara. Bland de egenskaper man mest utvecklade vid I 18 var väl äta, mat, mat, mat, och en ständig hunger förde man med sig i det civila. Det värsta i kronan det var om natten, för då fick man ingen middag. Men vi vända blicken ifrån väran ofrivilliga anställning ute vid I 18, och se hur det går ute i stora världen. Kriget rasar och när det sluter veta vi inte, vi svenskar vi få bara vida tiden och hoppas att det skall bli lugn och ro i världen någon gång. Nu på sistone har Grekland kommit med och redan visat lejonklon så pass att "gripkatterna" fått lämna "in" i Albanien. Och nere på den heta ökensanden krigas det för glatta livet och Medelhavet är som en enda häxkittel med döden lurande från alla håll. Burr! Nej tacka vet jag då hellre för att bo vid Lina myr. Där är det lugnt och skönt. Och ett kaparfartyg finns ute på Atlanten "någonstans", ett s.k. kameleont fartyg som ändrar färg så där en gång på förmiddagen

och en gång på eftermiddagen. Men hur i all fridens namn kan dom få mat till besättningen och någonting att mata kölsvinet med?

Och i Amerika går allt sin gilla gång som det skall gå i de stora möjligheternas land. Dock må erinras om att de store kämpen Roosevelt vann sin match över sin motståndare vid senaste amerikanske mästerskapet. Det blev en övertygande poängseger, men dock inte knockout som många trodde.

Och vår näktige granne i öster passade på att lägga under sig de baltiska staterna. Det var inget vidare vackert gjort av Ruriks ättlingar, men dom får väl akta sig att inte dom får en örfil till, som dom fick i vintras och den bränner visst ännu.

Ett land som ännu håller sig relativt lugnt är Turkiet, men det bara kanske är tillsvidare. Vi få väl hoppas att deras harem har något att säga till om. Kvinnorna ha en oerhörd kraft när de vilja utveckla den, men det är ju tyvärr inte alltid det göres. Men ifråga om Turkiets damer tror jag på en övertygande seger.

Och de gula raserna borta i fjärran östern strida sedan årtal tillbaka på liv och död. När tänker Nippons söner ge tappt mot Kinas miljoner. Tänkt om en svensk "basse" skulle spriga med en rapport ifrån Li-Su-Kang till Li-Ku-Sang men möter en guling (obs! inte en fuling) på vägen vid namn Ki-Li-Sung som uppmanar honom att han skall gå till Si-Lu-King istället för till Li-Ku-Sang. Skulle den svenske "Bassen" klara uppgiften eller skulle det gå runt i huvudet?

Vår store upptäcktsresande dr Sven Hedin var nere i Berlin och höll ett tal, vari han bl.a. nämnde om svenskarnas uråldriga frihetskänsla, att aldrig vilja komma under ett främmande ok. Det var vackert sagt av den store upptäcktsresanden som farit Sidsenvägen fram i svenska cheviotskläder. Tror åtminstone jag och det står ju var och en fritt att tro vad han

vill.

Men nu har vi skummat nog av livet ute på de olika världsdelarna och se tillbaka på kalkklippan i Östersjön. Vi har börjat vårt civila liv igen i en känsla av att nu är det slut för den här gången, nästa gång vi rycker in då smäller det! Jag har mött många gamla signalister från den tiden då I 18 var ens hemvist, på mina vandringar runt staden, det har varit idel leende ansikten, kraftiga handslag och ett resonerande om den forna samvaron i det militära. Alla ha varit fulla av tillförsikt för framtiden och att föreningen skall gå framåt och växa sig stark, därpå har ingen tvivlag.

Ja nu gör vi ett hopp igen. Vi leva ju faktiskt i ransoneringskortens tid och det är beslag på allt som till livets nödort hör, så fort livsmedelskommissionen hinner. Det senaste beslaget har jag hört på omvägar, och det var samerligen unikt, för det gällde beslag på kyssar. Men det kan väl aldrig vara möjligt! Jag ryser å ungarlarnas vägnar. Men man får icke misströsta trots allt, det kan nog bli beslag på mer vad tiden lider. Den där livsmedelskommissionen vet man icke vad man har. Dom har faktiskt trumf på hand. I den tron att jag i en tid av omkring 15 min. berett Eder gamla signalister, såväl befäl som menige tillfälle att dra en smula på smilbandet vill jag sluta med att önska Eder en god helg, i vilket jag inbegriper en God Jul och Ett Gott Nytt År.

Svisse.

OBSERVERA!

Då vi signalister har försökt att bilda en bordtennisklubb, men lokal fattas, vore red. tacksam om upplysning var någon sådan finnes. Hänvändelse till red. eller llQ Johansson.

MILITÄRBALLAD.

På Visborsslätt vi låg en gång i tiden,
men den är nu sedan månader tillbaks
förliden.

Men aldrig glömmer man de minnen
man fick i kronans gråa dress,
fast där möttes många skilda kynnen
och nästan hela högen hade samma mäss.

Nej, aldrig glömmer man järnsängen,
putvaren och madrassen,
och befälens rad, alltifrån chefen och
ändå ner till "chassen!"

Också honnören skulle vara bra, full-
ändad och fin,
ansiktet allvarligt man fick ej visa
en skrattande min.

Exercera, kommendera och springa fick
vi göra i lort och i lera,
och gjorde vi fel, vilket hände ibland,
så blev det blott mer.

Och furiren han skällde och svor, och
han svor och han skällde,
men det var som blott vatten på gåsen
han hällde.

Och mat fick vi ett par tre gånger om
dagen,
men ibland var det långt mellan målen,
så det "kurra" i magen.

Men på "Soldis" och "Markan" vi "Krub-
ade" stöddigt, både kaffe och saft,
ja vi var som utsultna vargar, som
aldrig vi kök i magen haft.

Allting vi åt både gröt utan socker
till ärter och fläsk,
i matsalen var inga nobla gester och
choser, inget krus, inget fjäsk.

Man åt och man drack sen'var saken
o'kax,
fick man för stora portioner var det
blott att säga nej.

I vinterns yrsnö vi gick, söner av ett
hårdigt släkte,
och fingrarna styvnade och öronen
frös men våren det läkte.

I sommarens hetta vi varma och svetta
gick,
vi brunbrända blev och svalkande havs-
bad vi fick.

En stormanöver av gigantiska mått vi
hade på hösten när träden fällde löv,
och kanonerna knallade och kulsprutor
snattrade så man nästan blev döv.

Men nu vi alla grabbar i det civila
finns,
och våra många eskapader på "Slätten"
än vi minns.

I den här balladen jag sjungit har om
"lumpens" flydda minnen,

Om det militära livet som i några
månar's tid har fångslat våra
sinnen.

Men än en gång jag spänna skall min
enkla lyra,
och besjunga våra minnen, gamla,
gemensamma och dyra.

16 Svensson.

LITTERATURNYTT

från

Svenssons förlag.

Vi rekommendera följande böcker att
läsas vid aftonbrasans sken medan
nordanvinden viner i kmutarna.

"Hur en rekryteringsbyrå arbetar" av
Folke Kuhlau.
Extra prisbillig. Särskilt utförlig
beskrivning över ansökningar till flyg-
vapnet.

"Giftas" eller "Första Försöket".
Självstudier av Ivar Lyth.

"Reklamtextning" av Olle Johansson
och Ernie Gardelin. Förord av Bengt
Proos. Rekommenderas för nybörjare.
Tempos förlag. Kr. 3:- pr. duss.

"Utväxling för kabelvindor". Kort över-
sikt av Järnfors.

"Innehåller kimrök vitaminer"? Av
Göran Carlsson. En bok av högsta värde
och utförd med en pedantisk noggrann-
het. Ur recensionen i Dagens Nyheter
saxa vi följande: "ett fullödig och
uttömmande svar gives över vitaminer-
nas förekomst i vissa färgämnen, då
främst i kimrök, av den kände färg-
experten Göran Carlsson från Borås".

"108 olika sätt att bryta servetter"
av Sture Andersson. Med illustration-
er. Belyser även behandlingen med
varma servetter.

"Styckning och garnering av julskinka
och grishuvud" av 29 Jakobsson.

"Furiren som försvann och sergeanten
som kom tillbaka" av Anders Landberg.
En vpl. guldsmeds äventyr vid I 18
och Rosersberg.

"Expeditionsteori" av sergeant Hammar-
ström. Instrukтив och övertygande.

"Öletiketterna" av 16 Svensson och 52
Nilsson. Putslustigt lustspel i tre
akter med många skrattretande situa-
tioner. Rekommenderas. Segerdahls för-
lag.

"16 olika sätt att koka ärter" av
Harald Svensson.

SAKER SOM ALDRIG KUNNAT HÄNTA.

Det var en gång en kyperiarbetare vid namn "Sture Andas" som en julafton blev bjuden på en stor grogg på gin och tonic och en cigarett av märket "Bill" men han sade nej tack. Har aldrig hänt.

Martin Englund förlorade på en affär cirka 2:90 trots han utnyttjat alla chanserna till ett hedersamt netto. Har aldrig hänt.

Det var en signalist vid namn "Svante Vigström" som sände ett meddelande för sakta till motstationen. Har aldrig hänt.

I Visby fanns det ett järnhandelsbiträde vid namn Christiansson som tog fel på en halvtums mubb och en 7/8 " skruv. Har aldrig hänt.

Jag (16) hörde en gång att storviltjägaren C.E. Ekman borta i Ihreskogarna en dag i december i nådens år anno 1940 fick sin första räv inom bra skott-håll men han sköt inte. Har aldrig hänt.

Folke Kuhlau gick hemåt en natt. Före honom gick en dam, mycket ung och mycket söt eller med andra ord hon hade "det". Han gick ej ifatt henne och bad om sällskap, eftersom dom hade samma väg. Har aldrig kunnat hänta.

Loréhn var i somras erbjuden att köpa en liter renat för 5:- kr. men han ville inte. Har aldrig hänt.

"Ribben" blev svarslös en gång i en ordstrid med en "fastlandskille". Har aldrig hänt.

53 Söderberg pratade vid ett tillfälle under mobiliseringen i 3 minuter utan att skratta eller dra på munnen. Det var i och för sig fenomenalt gjort men det har aldrig hänt.

SAKER SOM FAKTISKT HÄNT.

111 Nilsson, kassör i kompanikassan m.m. fick i december en räkning från fältpost 18001 på 122 kronor utan specifikation (antagligen på förkomna persedlar) att betalas omgående. Det

har faktiskt hänt.

16 Svensson sade i januari 1940 att bordstennis var ett bland de sämsta spel som fanns och att schack och bordstennis inte kunde nämnas på samma dag. Det har också faktiskt hänt.

Det var en gång en kompanichef som hette Källström som var med på "mannarnas muckafest" på Stadshotellet i Visby den 29 sept. 1940. Detta har dock faktiskt hänt.

RÄTTELSE.

Tryckningen av festskriften och tidningen har utförts på ett förtjänstfullt sätt av 54 Pettersson, Hatten av för en sådan signalist. För det arbete som gjorts kunna säkert alla signalister enas i ett ärligt menat tack och red. hoppas att få ha honom kvar som medarbetare i fortsättningen. Dock har i festskriften "tryckfels-nisse" varit framme, det har inte kunnat undvikas och vi meddela här en rättelse så att var och en kan skriva i det lite snyggt när det passar honom. På första sidan i den lilla versen, skall det stå "år" i stället för "dar", i sjätte radens sista ord uppfifrån räknat. Och i prologens första rad skall det stå "signaler" i stället för "signalister!" Uppfattat. Det hoppas i varje fall
16 Svensson.

G O D J U L

och

G O T T N Y T T Å R

TILLÖNSKAS DENNA TIDNINGENS LÄSARE
från
REDAKTIONEN.

FRÅGESPORT.

Härmed presenteras tio frågor att lösas under julens dagar. Lösningarna kunna meddelas till 16 Svensson i framtiden. Efter 100 frågor kommer pris att utdelas till bästa sammanlagda resultatet. Signalister, visen Eder intelligens!

1. I vilken stad präglades de första svenska mynten?
2. Om vilken fågel är det sagt, "att han sjuger då livet flyr?"
3. Vilken diktare bar på en sorg i rosenrött?
4. Hade Esaias Tegnér rätt i att låta vikingarna spela schack i "Fritjofs saga"?
5. I vilket samband nämnes en man vid namn Princip?
6. Nämn tre sammanhang där ordet "Fram" finns?
7. Vem var blixtlåsets uppfinnare?
8. Var låg en gång i tiden Oscarsstad?
9. Vem var jordbrukets apostel?
10. Vad är det för likhet mellan en kvinna och en tidning?

ORDSPRÅK.

"Skönt" sade Konungen.

"Det var dock en liten ärta"

allt enl. Proos.

"Bättre fly än illa fäkta" sa översten när han höll på att bli tillfångatagen i Roma.

Vem var det som hade titeln men inte graden på signalkompaniet?

Svar: Två stycken, nämligen Hallgren, fanjunkare och Rosvall, korporal.

Hon: Är Ni gift?

Han: Nej jag övergav henne i första halvlek.

SORGLIGT MEN SANT.

En ung änka beställde en gravvård till sin mans grav med inskriften "Min sorg är mer än jag kan bära".

Innan stenen var färdig, gifte hon om sig, och stenhuggaren frågade, om hon fortfarande önskade samma inskrift.

-Ja, svarade hon, ni kan bara sätta till ordet "ensam".

DELSBOMORAL.

"Inte för att en kan ge se te å sörja en länsman, men då va den bästa vi har haft på länge, å hade han inte blett så förbannat dum å gett se te å kräva åv folk pänga han kalla böter, så hade han nog levt än".

FÖRSIKTIGT.

Ett ungt par sitter och håller skymningsstund.

-Tror du det finns människor på månen, frågar hon.

-Det vet jag inte, min älskade, säger han. Men jag kan gott rulla ned gardinen...

G O D J U L

och

G O T T N Y T T Å R.

tillönskas

Kapten Källström,

Löjtnant Eriksson,

Sergeant Hammarström,

och allt övrigt befäl vid Signalkomp. från

Signalisternas Neutralitetsvakt 1940.